

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobkýň: **1/ C. V.**, bytom B., **2/ E. D.**, bytom Č., H., B, zastúpené advokátom JUDr. F. F., Advokátska kancelária v Ž., P., proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Ž., odbor všeobecnej vnútornej správy, A., Ž.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 20. júla 2006, č. 2006/00698/Kod, o odvolaní žalobkýň proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 10S 161/2006-34 zo dňa 27. novembra 2007 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 10S 161/2006-34 zo dňa 27. novembra 2007 **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyniam náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyne domáhali preskúmania rozhodnutia žalovaného, uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, ktorým žalovaný rozhodoval o odvolaní žalobkyne 1/ proti rozhodnutiu Obce B. č. 3662/2005 zo dňa 10.3.2006, ktorým správny orgán prvého stupňa vydal územné rozhodnutie

o umiestnení stavby „Zmrzlinový butik s ubytovaním a prípojky inžinierskych sietí“ v kat. úz. B. na pozemkoch parc. č. KN X., X., X. pre navrhovateľku M. Š., bytom ul. S. v B. Vo vzťahu k žalobkyni 2/ L. D. rod. V. konanie vo veci zastavil. Žalovanému správneho orgánu trovy konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho dospel k názoru, že žaloba nie je dôvodná. Konštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom a jeho vydaním nedošlo k ukráteniu na právach žalobkyní. Podľa názoru krajského súdu žalovaný ako odvolací správny orgán sa v rozhodnutí dôsledne podľa §§ 53 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len Správny poriadok) vysporiadal so všetkými námietkami odvolateľiek – žalobkyní. Konštatoval, že žaloba, ktorou žalobkyne napadli rozhodnutie žalovaného neobsahovala žiadne nové skutočnosti a ich dôvody boli totožné s už skôr podanými námietkami uplatnenými v správnom konaní, žalobkyňa 1/ opakovane namietala podmienky pre umiestnenie stavby, v dôsledku čoho dôjde k zatieneniu jej stavby a pozemku, čím sa zníži štandard bývania a užívania nehnuteľností a trvala na dodržaní odstupnej vzdialenosti 3,5 m navrhovanej stavby od spoločnej hranici s jej pozemkom. Poukázal na to, že bližšie k spoločnej hranici sa nachádza práve v konaní uvádzaná drevená stavba bez súpisného čísla, ktorú žalobkyňa 1/ neobýva, pretože trvalý pobyt má nahlásený a býva v stavbe č. X. a predmetnú drevenú stavbu užíva jej dcéra žalobkyňa 2/ len v čase jej návštev, pretože trvalý pobyt má v Českej republike, teda drevená stavba neslúži celoročne na bývanie a podľa § 6 ods. 4 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. taxatívne predpísané odstupy stavieb sa vzťahujú výlučne na vzájomné umiestnenie stavieb rodinných domov medzi sebou a na ich umiestnenie od spoločných hraníc pozemkov, pritom právna úprava požadovanú odstupovú vzdialenosť 3,5 m ani neobsahuje. Podľa názoru krajského súdu rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu v medziach žaloby boli v súlade so zákonom, a preto žalobu vo vzťahu k žalobkyni 1/ zamietol v zmysle § 250j ods. 1 O.s.p. Postup žalovaného vo vzťahu k žalobkyni 2/ považoval za správny, keď vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa 2/ nespĺňala hmotnoprávne podmienky pre priznanie postavenia účastníka konania, z ktorých dôvodov s ňou ako s účastníčkou nekonal. Konanie voči žalobkyne 2/ zastavil z dôvodu, že žalobu nepodala oprávnená osoba podľa § 250d ods. 3 O.s.p., pretože nebola účastníčkou správneho konania a teda nemohla ani podať žalobu proti rozhodnutiu, v ktorom sa nekonalo o jej právach, chránených záujmov a povinnostiach ako účastníčky správneho konania.

Rozhodovanie o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c. Žalovanému, ktorý bol vzhľadom na výsledok konania v tomto konaní úspešný, náhradu trov konania nepriznal, pretože mu v tomto konaní trovy nevznikli.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolali žalobkyne, žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Vytýkali súdu prvého stupňa, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietali, že žalované správne orgány oboch stupňov nesprávne a v rozpore s § 34 ods. 2 Stavebného zákona postupovali v konaní, keď nekonali so žalobkyňou 2/ ako s účastníčkou správneho konania. Ďalej vytýkali súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie veci. Uviedli, že správny orgán prvého stupňa sa vôbec nezaoberal otázkou odstupov stavieb a to stavby dreveného domu a novo navrhovanej stavby polyfunkčného objektu, neskúmal požiadavky na denné osvetlenie, preslnenie a zachovanie pohody bývania, ktorý nedostatok neodstránil ani žalovaný správny orgán, z ktorých dôvodov správne orgány oboch stupňov riadne právne neposúdili odstup umiestnenej novostavby od dreveného domu, o ktorom je nesporné, že slúži na bývanie, a preto ju umiestnili v rozpore s § 6 ods. 3, 4 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. Namietali, že správne orgány oboch stupňov postupovali v konaní v rozpore s § 3 ods. 2 Správneho poriadku, keď nepostupovali v súčinnosti s účastníkmi správneho konania a neposkytli im potrebné poučenia o ich procesných právach.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkýň nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s § 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 39 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len Stavebný zákon) v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné

prostredie včítane architektonických a urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania. V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia.

Podľa § 39a ods. 1, 2 Stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia. V podmienkach na umiestnenie stavby sa určia požiadavky:

- a) na ochranu prírody a krajiny a na zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie,
- b) na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb, na výšku stavby, prístup a užívanie stavieb osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, na napojenie na siete technického vybavenia, napojenie na pozemné komunikácie, na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch,
- c) vyplývajúce z chránených častí krajiny alebo z ich blízkosti,
- d) vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov.

Podľa § 37 ods. 1, 2, 3, 4 Stavebného zákona podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 a ostatné existujúce podklady podľa § 7a; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní.

Stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.

Stavebný úrad v územnom konaní zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov štátnej správy a ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov a ich námietky. Stavebný úrad neprihliadne na námietky a pripomienky, ktoré sú v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou.

Ak stavebný úrad po posúdení návrhu podľa odsekov 1 až 3 zistí, že návrh alebo predložená dokumentácia nie je v súlade s podkladmi podľa odseku 1, s predchádzajúcimi územnými rozhodnutiami, so všeobecnými technickými požiadavkami alebo s predpismi uvedenými v odseku 2, návrh zamietne.

Podľa § 34 ods. 1, 2 Stavebného zákona účastníkom územného konania je navrhovateľ, obec, ak nie je stavebným úradom príslušným na územné konanie a ten, komu toto postavenie vyplýva z osobitných predpisov (napríklad § 9 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 127/1994 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie).

V územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté.

Podľa § 6 ods. 1 až 7 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, (ďalej len vyhláška) vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať požiadavky urbanistické,

architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania. Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia.

Stavbu možno umiestniť na hranici pozemku, len ak jej umiestnením nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel.

Ak rodinné domy vytvárajú medzi sebou voľný priestor, vzdialenosť medzi nimi nesmie byť menšia ako 7 m. Vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov nesmie byť menšia ako 2 m.

V stiesnených územných podmienkach možno vzdialenosť medzi rodinnými domami znížiť až na 4 m, ak v žiadnej z protihľých častí stien nie sú okná obytných miestností; v týchto prípadoch sa nevyžaduje dodržanie vzdialeností od spoločných hraníc pozemkov podľa odseku 3.

Iné riešenia vzdialeností rodinných domov, ako sú ustanovené v odsekoch 3 a 4, možno určiť iba na podklade výpočtov a meraní preukazujúcich splnenie požiadaviek na vzájomné vzdialenosti podľa odseku 1 alebo podľa územného plánu zóny.

Vzdialenosť priečelí budov, v ktorých sú okná obytných miestností, musí byť najmenej 3 m od okraja pozemnej komunikácie; táto požiadavka neplatí pre budovy umiestňované v stavebných medzerách radovej zástavby.

Vzájomné odstupy a vzdialenosti treba merať na najkratších spojniciach medzi vonkajšími povrchmi obvodových stien, ďalej od hraníc pozemkov a okrajov pozemnej komunikácie. Vystupujúca časť stavby sa zohľadňuje, ak vystupuje viac ako 1,50 m od steny.

Podľa § 4 ods. 1, 2, 4, 5 vyhlášky pri umiestňovaní stavby a jej začleňovaní do územia sa musia rešpektovať obmedzenia vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov chrániacich verejné záujmy a predpokladaný rozvoj územia podľa územného plánu obce, prípadne územného plánu zóny.

Umiestnením stavby a jej užívaním nesmie byť zaťažené okolie nad prípustnú mieru a ohrozovaná bezpečnosť a plynulosť prevádzky na príľahlých pozemných komunikáciách. Umiestnenie stavby musí zodpovedať urbanistickému a architektonickému charakteru prostredia a požiadavkám na zachovanie pohody bývania.

Umiestnenie stavby podľa druhu a potreby musí umožniť jej napojenie na vedenia a zariadenia verejného dopravného a technického vybavenia územia.

Potrúbné, telekomunikačné a elektrické rozvody a vedenia sa v zastavanej časti obce umiestňujú pod povrch zeme.

V zmysle § 140 stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. Správny poriadok).

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 1, 2, 4 Správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku).

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav, a preto ich právne závery boli správne. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval správne, keď žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol voči žalobkyni 1/ a preskúmovacie konanie zastavil voči žalobkyni 2/.

Z administratívneho správneho spisu vyplýva, že Obec B. ako príslušný stavebný úrad rozhodnutím zo dňa 10.3.2006 č. 3662/2005 rozhodol o umiestnení stavby „Zmrzlinový butik s ubytovaním a prípojky inžinierskych sietí“ na pozemkoch X., X., X. KN kat. úz. B. pre navrhovateľku M. Š., bytom B. ul. S. č. 137. Na základe odvolania žalobkyne 1/ žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím zo dňa 20.7.2006 č. 2006/00698 Kod zmenil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa tak, že doplnil jeho výrokovú časť v odseku 1, ktorým sa určujú podmienky pre umiestnenie a projektovú prípravu stavby určením ďalších podmienok. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že námietky vznesené žalobkyňou 1/ týkajúce sa odstupov budúcej stavby od jej nehnuteľností a podkladov pre posúdenie navrhovaného umiestnenia z hľadiska bezpečnosti cestnej premávky považoval za nedôvodné. Podľa názoru žalovaného správneho orgánu žalobkyni 2/ podľa § 34 ods. 2 Stavebného zákona nemôže prislúchať postavenie účastníka územného konania, pretože žalobkyňa 2/, resp. jej právny zástupca nepredložil v odvolacom konaní taký dôkaz, ktorý by preukazoval jej vlastnícke prípadne iné práva k drevenej stavbe spočívajúcej na pozemku parc. č. X.. Konštatoval, že po preskúmaní spisu z hľadiska kontroly dodržania procesných postupov vo vzťahu k účastníkom konania sledovaných v ustanovení § 3 ods. 2 Správneho poriadku nenašiel také pochybenie v postupe stavebného úradu, ktoré by odôvodňovalo podanému odvolaniu vyhovieť.

Predpokladom vydania územného rozhodnutia podľa § 39 Stavebného zákona, ktorým stavebný úrad vymedzí územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, je zabezpečenie podkladov podľa § 37. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 a ostatné existujúce podklady podľa § 7a; **inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní. Stavebný úrad v územnom konaní zabezpečí stanoviská**

dotknutých orgánov štátnej správy a ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov a ich námietky. Stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa § 37 ods. 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom. V podmienkach na umiestnenie stavby určí požiadavky predovšetkým na ochranu prírody a krajiny a na zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie a na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb, na výšku stavby, na napojenie na siete technického vybavenia, napojenie na pozemné komunikácie, na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch. Povinnosťou stavebného orgánu je v územnom konaní aplikovať ustanovenia právnych noriem Stavebného zákona (§§ 34 až 39a) upravujúcich postup pre vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby v súčinnosti s ustanoveniami vyhlášky č. 532/2002 Z. z. upravujúcimi odstup stavby (§ 6) a podmienky pri umiestnení stavby (§ 4).

Správne orgány oboch stupňov v územnom konaní o umiestnenie stavby v danej veci správne skúmali podmienky pre umiestnenie navrhovanej stavby stavebníka a v rámci tohto konania posudzovali námietky žalobkyne 1/ týkajúce sa vplyvu navrhovanej stavby na jej nehnuteľnosti. Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že navrhovaná stavba nijakým spôsobom nemôže negatívne vplývať na rodinný dom žalobkyne 1/ (č. X.), ku ktorému preukázala vlastnícke právo, pretože tento je vzdialený od budúcej stavby 20 m a súčasne nebol preukázaný negatívny vplyv budúcej stavby na pozemky užívané žalobkyňou 1/ parc. č. X. X., o ktorých žalobkyňa 1/ tvrdila, že sú majetkovo nevysporiadané a je ich oprávnenou držiteľkou a aj vlastníčkou, doklad o vlastníctve k týmto pozemkom však stavebnému úradu a ani žalovanému správne orgánu nepredložila. Spor medzi účastníkmi sa však predovšetkým dotýka stavby dreveného domu postaveného na pozemku parc. č. X.. Právny zástupca žalobkyne tvrdil, že vlastníčkou tohto dreveného domu, ktorý nie

je vedený na liste vlastníctva a je bez súpisného čísla, je dcéra žalobkyne 1/ - žalobkyňa 2/ na základe neformálnej darovacej zmluvy. Správny bol záver žalovaného správneho orgánu, že žalobkyne 2/ podľa § 34 ods. 2 nemôže prislúchať postavenie účastníka územného konania, pretože v konaní nepredložila taký dôkaz, ktorý by preukazoval jej vlastnícke alebo iné právo k drevenému domu, pretože neformálna darovacia zmluva o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti nemôže byť platným dokladom o preukázaní vlastníctva. Správny bol taktiež záver žalovaného, že námietky žalobkyne 1/ z titulu ochrany jej vlastníckeho alebo iného práva najmä v súvislosti so zatienením drevenej stavby (zníženie štandardu bývania) a zatienením pozemku sú právne neodôvodnené, pretože pri posudzovaní zatienenia a v rámci toho pohody bývania, je potrebné prihliadať len na vplyv budúcej stavby v zmysle § 4 v spojení s § 6 vyhlášky na osvetlenie a oslnenie susedného rodinného domu, ktoré kritéria stavba dreveného domu nespĺňa, pretože zo skutkových okolností vyplýva že, ide o stavbu bez súpisného čísla, nezapísanej v katastri nehnuteľností ako aj nezakreslenej v mapovom operáte a podľa vyjadrenia obce slúži ako doplnková stavba k rodinnému domu č. X. (vo vlastníctve žalobkyne 1/), neslúži teda na bývanie a podľa samotného vyjadrenia žalobkyň ho žalobkyňa 2/ užíva len v čase návštev.

Žalovaný správny orgán taktiež správne skúmal splnenie procesných podmienok správnym orgánom prvého stupňa vzhľadom na vznesenú námietku žalobkyne 1/ na porušenie ustanovenia § 3 ods. 2 Správneho poriadku.

Z predloženého administratívneho spisu nevyplýva, že by správny orgán prvého stupňa nekonal v súčinnosti so žalobkyňou 1/ a nepoučil ju o jej procesných právach, pretože stavebný úrad už v oznámení o začatí územného konania poučil účastníkov a teda aj žalobkyňu 1/ o ich procesných právach a to nahliadať do spisu, vznášať námietky a pripomienky, o práve nechať sa v konaní zastupovať, ďalej jej bol oznámený termín miestneho šetrenia, na ktorom sa aj zúčastnila, kde mala právo vzniesť svoje námietky a ako so zápisnice vyplýva právo vyjadrenia sa aj využila. Správny bol taktiež názor žalovaného, že so zákona nevyplýva povinnosť správnych orgánov poučovať osoby takým spôsobom, ktorý by mal charakter právneho poradenstva, ktorý postup by bol v rozpore s § 3 ods. 1 Správneho poriadku ustanovujúci zásadu nestrannosti.

Z uvedených dôvodov, pokiaľ krajský súd žalobu voči žalobkyne 1/ zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného, ktorým v podstate potvrdil rozhodnutie

stavebného úradu Obec B., je skutkovo a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom.

Súd prvého stupňa správne a v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil konanie voči žalobkyne 2/, pretože zo skutkových zistení vyplýva, že žalobkyňa 2/ nesplnila hmotnoprávne podmienky účastníčky správneho konania podľa § 34 ods. 2 Stavebného zákona, keďže žalovanému správneho orgánu nepredložila žiaden dôkaz, ktorým by preukazovala vlastnícke alebo iné právo k predmetnej nehnuteľnosti (drevenému domu) a preto rozhodnutím a postupom žalovaného správneho orgánu nemohli byť dotknuté jej práva a oprávnené záujmy.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. v spojení s § 219 potvrdil.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval podľa § 224 ods. 1 O.s.p v spojení s § 246c a s § 250k ods. 1, žalobkyniam nepriznal náhradu trov tohto konania pre ich neúspech v tomto konaní.

POUČENIE: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 16. septembra 2008

Za správnosť vyhotovenia: Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu